

Књига пророка Данила — Број двадесет три

Подсмешљиви људи

Jeff Pippenger

2023-12-18

Sestra Vajt je ukazala da će, kada velike zgrade grada Njujorka budu oborene, biti ispunjeno Otkrivenje 18, 1–3.

И после овога видех другога анђела где силази с неба, који имаше велику власт; и земља се осветли од славе његове. И повика силно јаким гласом, говорећи: Паде, паде Вавилон велики, и постаде пребивалиште демона, и тамница свакога нечистог духа, и кавез сваке нечисте и мрске птице. Јер сви народи пили су вино гнева блуда њезина, и цареви земаљски блудничише с њом, и трговци земаљски обогатише се од обиља раскоши њезине. Оtkривење 18:1–3.

До 11. септембра 2001. године, „цареви“ земаљски већ су били починили блуд са Римском црквом. После Другог светског рата, председник Хари С. Труман је 1951. године, по први пут, именовао амбасадора при Ватикану. Његов покушај да успостави политички однос са папством Конгрес Сједињених Држава је одлучно одбацио, али не и онда када је, деценијама касније, председник Роналд Реган 1984. године именовао амбасадора при Ватикану. До 2001. године, све нације су починиле блуд са Ватиканом успостављајући дипломатски однос са тирском блудницом.

До 11. септембра 2001. године, сви „народи“ беху пили вино гнева блуда њезинога. Вино Вавилонa представља све разноврсне заблуде које папство износи, али једна посебна врста вина која се у овим стиховима поистовећује јесте вино гнева блуда њезинога. Гнев папства јесте његов прогон оних с којима се не слаже. Оно спроводи свој прогон употребљавајући силу државе да обави његов прљави посао. Вино њезинога гнева јесте његова посебна боца заблуде која представља поступак употребе државе против оних које оно сматра јеретицима.

У временском раздобљу од 11. августа 1840. до 22. октобра 1844, милеритски адвентизам, који је био позван да изађе из мрачног доба и који је био одвојен од протестантских цркава што су тада постале кћери Рима, постао је тада истински протестантски рог на тек појавившој звери из земље. Петар препознаје обележја тог новоизабраног Божјег народа као нације.

Него ви сте изабрани род, царско свештенство, свети народ, народ задобијен да буде Његов, да објављујете врлине Онога који вас је из таме позвао у своју чудесну светлост; који некада не бисте народ, а сада сте народ Божји; који не бисте помиловани, а сада сте помиловани. 1. Петрова 2:9, 10.

До 11. септембра 2001. године, Црква адвентиста седмог дана већ је користила, и то често, политичку структуру владе Сједињених Америчких Држава да напада оне које је сматрала јеретицима. Много пре 2001. године, адвентисти су већ били испијали посебно вино

Вавилонa које представља употребу државне власти ради напада на оне које је сматрала јеретичима.

Јефрем је симбол побуне Јероваама и северног царства Израилјевог, а Исаија започиње двадесет осмо поглавље обраћајући се Цркви адвентиста седмог дана као пијаницама Јефремовим.

Тешко круни охолости, пијаницама Јефремовим, чија је славна лепота цвет који вене, што је на врху плодних долина оних које је вино савладало! Гле, Господ има једнога моћнога и силонога, који ће, као олуја с градом и бурја што разара, као навала силних вода што се изливају, руком оборити на земљу. Круна охолости, пијанице Јефремове, биће погажене ногама; и славна лепота, што је на врху плодне долине, биће цвет који вене, и као рани плод пре лета, који онај што га види, чим му је још у руци, прождире. У тај дан Господ над војскама биће круна славе и венац лепоте остатку свога народа, и дух суда ономе који седи на суду, и снага онима који враћају бој на врата. Али и ови тумарају од вина и посрћу од жестока пића; свештеник и пророк тумарају од жестока пића, вино их је савладало, посрћу од жестока пића; тумарају у виђењу, спотичу се у суду. Јер су сви столови пуни блјувотине и нечистоте, те нема места чиста. Исаија 28:1–8.

Треће тешко дође 11. септембра 2001. године, и дође на „круну“, која представља вођство „пијаница Јефремових“. Оно није напало седиште цркве у Мериленду авионом пуним горива, али је обележило њихову неспособност да препознају да је долазак ислама из трећег тешког почетак поруке позног дажда трећег анђела. Почетак управо оне поруке и дела за које тврде да су подигнути да га објављују. Они су означени не само као круна, која представља вођство, него и као „круна поноса“, чиме се препознаје једна од двеју класа богомољаца која је била и која се производи у расправи другог поглавља Авакума. Дана 11. септембра 2001. године, Авакумови стражари заузели су своја места у бици на вратима.

Врата Јерусалима су место где се одвијало општење народа Јерусалима. Битка код врата представља „расправу“ из претходног поглавља Исаије која је отпочела на дан источног ветра (дан ислама). Две класе Авакумових богослужитеља у том одломку представљене су са две круне. Пијанице Јефремове, који су већ у том тренутку употребили силу државе да добију своје расправе против оних које су сматрали јеретичима, супротстављени су круни Господа над војскама. Када је Христос представљен као Господ над војскама, то је симбол Његовог дела као Вође своје војске. Битка код врата јесте ратовање представљено расправом о истинитој и лажној теологији.

Нису само вође Генералне конференције представљене као пијанице Јефремове, него су и свештеници (пастирска служба) и пророци (теолози и просветни радници) скренули с пута, услед опојног пића. Као што Исаија каже у уводним стиховима свога пророчанства, то је цела црква.

Виђење Исаије, сина Амосовог, које виде за Јуду и Јерусалим у дане Озије, Јотама, Ахаза и Језекије, царева Јудиних. Чујте, небеса, и слушај, земљо; јер Господ говори:

одгајих децу и подигох их, а она се одметнуше од мене. Во познаје господара свога, и магарац јасле господара својега; али Израиљ не познаје, народ мој не разуме. Авај, народе грешни, народе оптерећен безакоњем, семе злочинаца, синови покварени; оставише Господа, разгневише Светца Израиљева, одступише натраг. Зашто да вас још бију? само ћете се све више одметати; сва је глава болесна и све је срце изнемогло. Исаија 1:1–5.

Грешни народ је болестан и прошао је време у којем би се могао пружити икакав лек који би изменио његово срце и ум. Исаија показује да су пијанице скренуле с пута, а Јеремија тај пут препознаје као „старе стазе“. Дана 11. септембра 2001. године, позни дажд је почео да пада, а Јеремија показује да, када ходимо старим стазама, што је „пут“ с којег су пијанице скренуле, тада налазимо покој позног дажда.

Овако говори Господ: станите на путевима и погледајте, и распитајте се за старе стазе, где је добар пут, и идите њиме, па ћете наћи покој душама својим. Али они рекоше: нећемо ићи њиме. И поставих над вама стражаре, говорећи: слушајте глас трубе. Али они рекоше: нећемо слушати. Зато чујте, народи, и знај, о зборе, шта је међу њима. Чуј, о земљо: ево, пустићу зло на овај народ, плод помисли њихових, јер не послушаше мојих речи, нити мога закона, него га одбацише. Јеремија 6:16–19.

Пијанице Јефремове скренуле су с пута 11. септембра 2001. године и окренуле се „натраг“, 1863. године, када су започеле процес одбацивања „стarih стаза“. Управо се у „старим стазама“ налазе починак и освежење позног дажда, а тај дажд је отпочео у само време када је над њима изречено „Тешко“. Треће „Тешко“ ислама било је непрепознатљиво круни поноса Јефремовог, јер су они поступно одбацивали темељне истине које одређују улогу ислама у пророштву. Јеремија показује да је у то време Господ подигао стражаре, који су Авакумови стражари, и они су објавили пијаницама Јефремовим у боју на вратима да треба да послушају звук трубе. Треће „Тешко“, које је дошло 11. септембра 2001. године, било је седма Труба.

Исаија указује да „они су скренули с пута због јакога пића; греше у виђењу, посрћу у суду. Јер су сви столови пуни блувотине и нечистоте, тако да нема места чиста.“ Кривотворена таблица, која је уведена 1863. године, која је уклонила „седам времена“, и која је захтевала пропратно објашњење уз њу, представља кривотворину двеју светих таблица Авакумових; али кривотворене „таблице“ којима су се служили пијанице пуне су блувотине, и они греше у виђењу. Стражарима код Авакума и Јеремије било је речено да, у расправи о методологији, треба да напишу „виђење“ на „таблице“, али кривотворене табlice пијаница износе погрешно виђење.

Где нема визије, народ пропада; а блажен је онај који држи закон. Приче 29:18.

Пијанице Јефремове одбациле су Божји закон, али контекст „расправе“, боја на вратима, јесте Божји пророчки закон, како је представљен методологијом успостављеном у покрету првог и трећег анђела. Пошто је у првих осам стихова двадесет осмог поглавља Исаија поставио оквир, он затим указује на методологију која је позни дажд, и изричито

поистовећује пијанице са „подсмевачима, који владају“ „у Јерусалиму“.

Кога ће он научити знању? и кога ће упутити да разуме науку? оне који су одвикнути од млека и одвојени од дојки. Јер заповест мора бити на заповест, заповест на заповест; ред на ред, ред на ред; овде мало, онде мало: Јер ће муцавим уснама и другим језиком говорити овоме народу. Којима је рекао: Ово је починак којим можете дати одмор уморноме; и ово је окрепљење: али они не хтеше слушати. Али им реч Господња би заповест на заповест, заповест на заповест; ред на ред, ред на ред; овде мало, онде мало; да би ишли, и падали натрашке, и разбијали се, и били ухваћени у замку, и заробљени. Зато чујте реч Господњу, ви подсмевачи, који владате овим народом који је у Јерусалиму. Јер сте рекли: Учинисмо савез са смрћу, и са паклом смо у договору; кад наиђе преплављујући бич, неће доћи до нас: јер смо лаж учинили својим уточиштем, и под обманом смо се сакрили: Зато овако говори Господ Бог, Ево, ја полажем на Сиону за темељ камен, опробан камен, драгоцен угаони камен, сигуран темељ: ко верује, неће журити. И суд ћу положити за мерило, и правду за висак: и град ће однети уточиште од лажи, и воде ће преплавити скровиште. И ваш савез са смрћу биће поништен, и ваш договор с паклом неће опстати; кад наиђе преплављујући бич, тада ћете бити погажени њиме. Исаија 28:9–18.

„Расправа“ је овде одређена речима: „кога ће учити знању? и коме ће дати да разуме науку?“ То „кога“ упућено је потенцијалним ученицима, али предмет је разумевање науке, која је знање. Када се књига пророка Данила отпечати, долази до умножавања знања, што представља увећано разумевање истина Божје Речи. Реч „доктрина“ означава скуп веровања, начела, учења или правила која образују одређен систем мишљења или целину знања. Да би се разумеле библијске „доктрине“, неопходна је библијска методологија за образовање те целине знања.

Методологија се препознаје као: „јер заповест на заповест, заповест на заповест; правило на правило, правило на правило; овде мало, онде мало.“ Методологија која је 11. септембар 2001. године препознала као долазак трећег „Тешко“ заснива се на довођењу у заједницу пророчке линије првог „Тешко“ са пророчком линијом другог „Тешко“, што пружа два сведока линије трећег „Тешко“. Та методологија је проба „расправе“ која производи две класе богомољаца, јер „реч Господња им беше заповест на заповест, заповест на заповест; правило на правило, правило на правило; овде мало, онде мало; да иду, и падају натрашке, и да се разбију, и уплету, и ухвате.“

Пет каменова спотицања подсмешљивих људи који владају Јерусалимом представљају пет лудих девојака. Методологија је јасно испит, јер су пијанице Јефремове одбациле старе стазе Јеремијине, одбиле да послушају трубно упозорење стражара, начиниле кривотворене трпезе и склопиле завет са смрћу; у исто оно време када су они који су носили круну Господа над војскама у боју на вратима склапали завет живота.

Дана 11. септембра 2001. године почела је да пада позна киша, која је починак и освежење, и започело је запечаћивање сто четрдесет и четири хиљаде. Тиме је отпочела расправа о методологији пијаница Јефремових и о методологији коју представља Илијин весник.

„Многи“ ће пасти са пијаницама, али они малобројни који ће бити изабрани јесу они који чекају на Господа.

Јер ми је тако говорио Господ силном руком, и упутио ме да не идем путем овога народа, говорећи: Не говорите: савез, за све оно за шта овај народ говори: савез; нити се бојте страха њихова, нити се плашите. Господа над војскама, Њега осветите; и нека Он буде страх ваш, и нека Он буде трепет ваш. И Он ће бити за светињу; али и за камен спотицања и за стену саблазни обема домовима Израиљевим, за замку и за клопку становницима Јерусалима. И многи ће се међу њима спотаћи, и пасти, и разбити се, и уплести се, и бити ухваћени. Завежи сведочанство, запечати закон међу мојим ученицима. И чекаћу Господа, који сакрива лице своје од дома Јаковљева, и у Њега ћу се уздати. Исаија 8:8–17.

Најсигурније, Исаија је сагласан са сопственим речима, тако да су многи који падају у двадесет осмом поглављу исти они који падају у осмом поглављу. У осмом поглављу налазимо да се њихов пад збива у време запечаћивања, које је започело 11. септембра 2001. године. Упозорење осмог поглавља јесте да се не иде „путем“ овога народа, јер су то они који су одбили да иду Јеремијиним путем старих стаза, где се налази порука позног дажда. Они који падају у осмом поглављу јесу они који се уздају у савез, који представља посебно вино Вавилона, а оно представља савез цркве и државе са циљем да се супротставе онима који се сматрају јеретцима. Оно што у осмом поглављу узрокује да се спотакну јесте камен спотицања, који представља прво одбацивање темељне истине 1863. године, „седам времена“ из Левитске двадесет шесте, које су „градитељи“ одбацили 1863. године. У том одбацивању вратили су се отпадничкој протестантској методологији да би одбацили поруку коју су анђели дали Вилијаму Милеру.

У двадесет и осмом поглављу, одбацивање камена производи суд преплављујућег бича, који је библијски симбол жига звери што почиње недељним законом у Сједињеним Државама, а затим заплускује читав свет. При недељном закону, савез који је Адвентистичка црква склопила са „смрћу“ и „паклом“ биће уклоњен. Уклањањем савеза пијаница Јефремових са смрћу, биће уклоњено и њихово „уточиште лажи“. „Уточиште лажи“ апостол Павле представља као лаж која доноси силну заблуду, а силна заблуда која се излива на подсмеваче који владају Јерусалимом долази као одговор на њихову мржњу према истини.

И њега, чији је долазак по дејству Сатанином, са сваком силом и знацима и лажним чудесима, и са сваком преваром неправде међу онима који пропадају; јер не примише љубав истине да би се спасли. И зато ће им Бог послати силу заблуде, да верују лажи; да буду осуђени сви који не повероваше истини, него заволеше неправду. Али смо дужни свагда благодарити Богу за вас, браћо љубљена од Господа, што вас је Бог од почетка изабрао за спасење, освећењем Духа и вером истине; на које вас је позвао нашим јеванђељем, да задобијете славу Господа нашега Исуса Христа. Стога, браћо, стојте чврсто и држите предања којима сте научени, било речју, било нашом посланицом. 2 Солуњанима 2:9–15.

„Уточиште лажи“, које је произвело „силну заблуду“, на крају доноси казну у виду недељног закона који ускоро долази. Апостол Павле поистовећује класу оних који не љубе истину, и класу оних који су посвећени истином, указујући тако на две класе у расправи из друге главе Авакумове. У двадесет деветој глави, Исаија започиње удвајањем речи Аријел, што је друго име за Јерусалим.

Тешко Аријелу, Аријелу, граду где је Давид пребивао! Додајте годину на годину; нека приносе жртве. Исаија 29:1.

Симболично удвајање „Арила“ (града Јерусалима) још једном је осуђено једним „тешко“. Убијање жртава „из године у годину“ представља напредујућу побуну која је отпочела 1863. године. Следећи стихови излажу суд који ће доћи на Цркву адвентиста седмог дана у раздобљу кризе недељног закона. У деветом стиху означено је једно „чудо“, које наглашава расправу о методологији, док истовремено препознатљиво стање побуне у адвентизму истиче као елемент поруке Поноћног вапаја, која је такође повезана с другим анђелом, као што је представљено удвајањем „Арила“ у првом стиху.

Станите и чудите се; вичите и вапијте: пијани су, али не од вина; тетурају, али не од жестока пића. Јер је Господ излио на вас дух дубокога сна, и затворио је очи ваше; пророке и ваше главаре, видиоце, покрио је. И сва визија постала вам је као речи запечаћене књиге, коју дају неке учење, говорећи: Читај ово, молим те; а он каже: Не могу, јер је запечаћена. И књига се даје ономе који није учен, говорећи: Читај ово, молим те; а он каже: Нисам учен. Зато Господ рече: Пошто ми се овај народ приближава својим устима и уснама ме поштује, али је срце своје удаљио далеко од мене, и страх њихов према мени научен је по заповести људској, зато, ево, ја ћу опет учинити чудесно дело међу овим народом, чудесно дело и чудо; јер ће мудрост мудраца његових пропасти, и разум разумних његових сакриће се. Исаија 29:9–14.

У „расправи“ која је забележена у двадесет седмом поглављу, и која представља спор истинске методологије насупротив лажној методологији, пијанство подсмешљивих људи који владају Јерусалимом препознато је као слепило које спречава вођство адвентизма да разуме запечаћену књигу. Књиге Данила и Откривења јесу иста књига, а део те књиге који бива отпечаћен непосредно пре затварања времена милости јесте Откривење Исуса Христа. Оно обухвата загонетку о „осмоме који је од седморице“. Представљено је „тајном“ коју је Данило добио да разуме у другом поглављу. То је „скривена историја“ Седам громава. То је порука ислама трећег „Тешко“, и порука „Поноћног вапаја“.

Jedinstvena knjiga Danila i Otkrivenja data je onima koji su bili predstavljeni Sinedrionom u Hristovo vreme, a koji simbolizuju sistem vođstva koji tvrdi da podržava i brani Božju istinu, ali na kraju učestvuje u raspeću Istine. Sistem koji je predložen Sinedrionom jesu ljudi podrugljivci koji vladaju Jerusalimom. Njima je data zapečaćena knjiga, a njihov ugledni, obrazovani i učen odgovor na pitanje šta ta knjiga znači jeste da je ne mogu čitati, jer je zapečaćena. Zatim je stado koje je poučeno da sledi samo one koji su odvojeni kao vođe data ista knjiga, a njihov odgovor glasi da će je razumeti samo ako im ljudi podrugljivci koji vladaju Jerusalimom, Sinedrion poslednjih dana, kažu šta ona znači.

Методологија која је била дата Вилијаму Милеру, а потом и Future for America, јесте ознака на пророчкој историји. Она је ознака која препознаје испитно питање живота и смрти. Без исправне методологије, порука позног дажда јесте „као речи књиге која је запечаћена“. Без поруке позног дажда, искуство које та порука производи немогуће је задобити. Та методологија је поступак довођења пророчке линије на пророчку линију, одавде у Библији, и оданде у Библији. Расправа о методологији отпочела је када је прва порука била оснажена, и у почетној и у завршној историји последњих дана.

У почетној историји милеритског покрета расправа је отпочела 11. августа 1840. године, и поновила се на крају те историје, у временском раздобљу када је филаделфијски милеритски покрет прешао у лаодикијски милеритски покрет. Расправа је поново отпочела у историји лаодикијског покрета трећег анђела 11. септембра 2001. године, и понавља се на крају тога покрета, када лаодикијски покрет трећег анђела прелази у филаделфијски покрет сто четрдесет и четири хиљаде. У почетном испиту милерита, и у завршном испиту милерита, испит је био представљен методологијом Илијиног весника. Исус, као Алфа и Омега, увек приказује крај почетком.

Метод доношења реда на ред сада ћемо применити док у следећем чланку будемо разматрали четврто и пето поглавље Данила.

„Нико нема истиниту поруку која одређује време када Христос треба да дође или да не дође. Будите уверени да Бог никоме не даје овлашћење да каже да Христос одлаже Свој долазак за пет година, десет година или двадесет година. ‘Зато и ви будите готови; јер у који час не мислите доћи ће Син човечји’ (Matthew 24:44). Ово је наша порука, управо порука коју три анђела што лете посред неба објављују. Дело које сада треба извршити јесте да се објави ова последња порука милости палом свету. Нови живот долази с неба и обузима сав Божји народ. Али у цркви ће доћи до подела. Развиће се две стране. Пшеница и кукољ расту заједно до жетве.

„Дело ће се продубљивати и постајати све озбиљније до самог краја времена. И сви који су сарадници Богу најусрдније ће се борити за веру која је једном предана светима. Они се неће одвратити од садашње поруке, која већ обасјава земљу својом славом. Ништа није вредно борбе осим славе Божје. Једина стена која ће опстати јесте Стена векова. Истина каква је у Исусу уточиште је у овим данима заблуде....“

„Пророштво се испуњавало, ред по ред. Што чвршће стојимо под заставом поруке трећег анђела, то ћемо јасније разумети Данилово пророштво; јер је Откривење допуна Данилу. Што потпуније прихватамо светлост коју Свети Дух износи преко посвећених слугу Божјих, то ће нам истине древног пророштва изгледати дубље и поузданије, чврсте као сам вечни престо; бићемо уверени да су Божји људи говорили онако како их је покретао Дух Свети. И сами људи морају бити под утицајем Светога Духа да би разумели казивања Духа кроз пророке. Ове поруке нису дате за оне који су изговарали пророштва, него за нас који живимо усред призора њиховог испуњења.“

„Не бих осећала да могу да изнесем ове ствари, да ми Господ није дао овај посао да га обавим. Има и других осим тебе, и то не један или двојица, који, као и ти, мисле да имају

нову светлост и потпуно су спремни да је изнесу пред народ. Али Богу би било угодно да они прихвате светлост која је већ дата и ходе у њој, и да своју веру заснују на Писму, које подржава ставове које народ Божји држи већ много година. Вечно јеванђеље треба да се објављује преко људских оруђа. Ми треба да објављујемо поруке анђела који су приказани како лете посред неба, са последњим упозорењем палом свету. Ако нисмо позвани да пророкујемо, позвани смо да верујемо пророштвима и да сарађујемо с Богом у давању светлости другим умовима. То настојимо да чинимо.“ Selected Messages, књига 2, 113, 114.